

Αν ήμουν Άγιος

Ορθοδοξία / Ποιμαντική

Πρωτοπρεσβύτερος Ελευθέριος Χαβάτζας, Συνταξιούχος Εφημέριος, τ. Διευθυντής Λυκείου

Ακούω και διαβάζω πολλές κρίσεις και δέχομαι τηλεφωνήματα απορίας γι' αυτό που έγινε με τον αποσηματισμό του γνωστού ιερομονάχου, που πολλά απ' αυτά κρύβουν δυστυχώς πνεύμα κατακρίσεως, ζήλειας, χαιρεκακίας, αυτοπροβολής ή και εφάμαρτης επιδοκιμασίας.

Ο Χριστός δεν ήλθε, ως γνωστόν, για να κρίνει τον κόσμο, αλλά για να τον σώσει.

Αναρωτιέμαι πώς θα αντιμετώπιζαν οι σύγχρονοι Άγιοί μας τη θλιβερή αυτή περίπτωση.

Αν ήμουν άγιος σαν τον άγιο Πορφύριο, με ένα θεόπνευστο λόγο μου από τηλεφώνου σε μεταμεσονύκτια ώρα, θα μπορούσα να τον απέτρεπα από την αποτρόπαια πράξη του.

Αν ήμουν άγιος σαν τον άγιο Παΐσιο, με μια εμφάνισή μου στο μακάριο ύπνο του, θα του διόρθωνα το χαλασμένο λογισμό και θα τον γλύτωνα από την πνευματική αυτοκτονία.

Αν ήμουν άγιος σαν τον άγιο Ιάκωβο, θα τον καλούσα να έλθει στο μοναστήρι, θα γονατίζαμε μαζί μπροστά στην κάρα του Αγίου Δαυίδ του Γέροντα και αμέσως θα θεραπευόταν από την δαιμονική επήρεια.

Αν ήμουν άγιος σαν τον άγιο Αμφιλόχιο, θα τον καλούσα στην Πάτμο, στο Σπήλαιο της Αποκαλύψεως και με τον Ευαγγελιστή της αγάπης μαζί θα αναβαπτίζόμασταν στην αγάπη του Χριστού.

Αλλά φευ, δεν είμαι άγιος. Έτσι το μόνο που μου απομένει να κάνω, και το συνιστώ ταπεινά σε κάθε πιστό καλής θελήσεως, είναι να σιωπώ και να προσεύχομαι γονατιστός για την επιστροφή του.

Τα λόγια και οι δημοσιεύσεις στην παρούσα συγκυρία, είναι χαμένα λόγια και παράλληλα καλλιεργούν ψευτοήρωες με κίνδυνο «να πάρουν κι άλλους στον λαιμό τους», αφού πάντα βρίσκονται αφελείς οπαδοί που σπεύδουν να τους μιμηθούν και να οδηγηθούν μαζί σε μεγαλύτερο γκρεμό.

Λοιπόν, σας παρακαλώ αδελφοί, «στώμεν καλώς, στώμεν μετά φόβου».

<https://bit.ly/33RXxyl>